

Příloha č.1 – rozhovor se žákyní 6. ročníku ZŠ

- 1) Pomáhal mi bratr a maminka. Trvalo to asi 2-3 hodiny denně, měla jsem problémy některé věci pochopit, zejména zadání domácích úkolů.
- 2) Největší potíže jsem měla s matematikou. Paní učitelka to nedokázala vysvětlit tak, jako kdyby byla ve škole. Myslím, že měla méně času.
- 3) Se spolužáky jsem nepracovala. Paní učitelka nám nedávala možnosti spolupracovat.
- 4) Určitě ve škole. Často se online hodina sekala, nejen mně, ale také většině ostatních žáků. Dokonce i paní učitelce. To rušilo pozornost docela hodně.
- 5) Domácím úkolům jsem věnovala někdy až 4 hodiny, dostávali jsme jich oproti běžné výuce hodně. Písemky nám paní učitelka sdělovala předem, abychom měli na učení více času. Tím pádem jsem se na testy učila průběžně a nemusela jsem tomu věnovat tolik času každý den.
- 6) Ze začátku jsme měli hodiny přes Zoom. Později to byl Skype a nakonec Teams. Nejvíce se mi líbil Teams, Zoom jsem moc nechápala a na Skypu bylo složité najít například hodiny a testy.
- 7) Testy jsme psali tak, že nám paní učitelka diktovala a my jsme rovnou psali na papír. Pak jsme nafotili papír a poslali přes Skype. Později všechno bylo v Teams, tam jsme měli všechny úkoly i testy.
- 8) Výpadek zvuku se stával i vícekrát za jednu hodinu. Občas mi vypadl obraz na straně paní učitelky a někdy mi spolužáci říkali, že mě špatně vidí nebo slyší. To se stávalo hodně spolužákům. Někdy jsem restartovala počítač a pomohlo to, ale ne vždycky.
- 9) Určitě ne. Spíš horší, byl asi problém ve kvalitě fotek, odpovědi paní učitelka nedokázala někdy správně přečíst. Dávala nám ale možnost si to později opravit.
- 10) Nejvíce na počítači, pokud špatně fungoval počítač, používala jsem mobilní telefon. Na počítači byla lepší viditelnost hovorů a také lepší zvuk. Na telefonu fungovalo vše rychleji, proti počítači se mi načítaly rychleji hovory a chat.

Příloha č.2 – rozhovor se žákyní 9. ročníku ZŠ (díky vyššímu věku jsem zvolil otázky pro VS)

- 1) Ano dostala, například když jsme trávili poměrně dost času na chalupě, kde nebylo připojení tak silné, schůzka se mi občas sekala, či mi párkrát i vypadla úplně. Musela jsem se přiblížit blíže k routeru Wifi. Pak už byl hovor o něco lepší. Setkala jsem se i s horší kvalitou zvuku či obrazu, což se stávalo i na straně učitelů.
- 2) Určitě je pro mě snazší udržet pozornost ve škole, přeci jen doma po ránu člověka láká polehávání v posteli či ho vyrušují okolní podněty. Ve škole máte sice spolužáky, ale nedovolíte si tam lehnout či odejít. Za druhé také je pro mě těžší vnímat 7 hodin v kuse postavičku mluvící z monitoru než reálnou postavu. Chybí tam ten osobní kontakt, naživo dokáže osoba více zaujmout svým projevem.
- 3) Tak jelikož naše škola byla velmi svědomitá, tak jsme trávili u počítače klidně i 7 hodin online výuky, zároveň jsme měli domácí úkoly, takže odhadem tak 9-10 hodin. Přípravy tak trvaly okolo 3 hodin, což je více, než jsme měli kdykoliv předtím.
- 4) Využívali jsme Teamsy. Zkoušeli jsme i alternativu v podobě aplikace Zoom, tam ale spousta lidí nedokázala správně ovládat připojování a podobně.
- 5) Pro domácí práci jsme používali Word, Powerpoint. Materiály nám učitelé posílali nejčastěji na mail, byly to právě často dokumenty ve Wordu a Powerpointu. Co se týče nějakého přehledu, ten jsme slyšeli od učitelů přímo v hodinách, nebo se detailní informace dávaly do Teamsů.
- 6) Řekla bych že ano, vyučující nám jich dodávali poměrně dost. Pokud něco chybělo, většinou to někdo připomněl na hodině, takže učitelé pak věděli, co by měli doplnit.
- 7) Ano, to určitě ano, přeci jen, výuka doma je podle mého názoru o něco složitější. Když ale někdo školu vyloženě flákal, učitelé to poznali a nebylo to pro ně pak úplně příjemné. Rozhodně ne každý dostával dobré známky, nicméně celkově jsem se setkala s mírnějším známkováním oproti běžné výuce ve škole.
- 8) Po většinu času to byl notebook, mobil jsem zvolila pouze tehdy když jsem se nemohla doma připojit. Více mi ale vyhovoval asi ten počítač, přeci jen je větší a snazší na ovládání. Takže kvůli přehlednosti jsem dávala přednost notebooku, nebyl problém si ho brát na chalupu, kde jsem trávila také podstatnou část distanční výuky.
- 9) Asi nejvíce fyzika, ani ve škole nejde moc fyziku vnímat, ale přes počítač to bylo o to horší, nebo chemie, jelikož se to přes počítač nedalo tak dobře vysvětlit. Celkově mi přišlo, že díky tomu, že nás učitelé neviděli tak zřetelně, tak moc nedokázali vnímat zpětnou vazbu od nás. Mohly tam pak vznikat nějaké nesrovnalosti.

10) Ano vyhovovalo, udržovalo nám to alespoň nějaký sociální kontakt, i když samozřejmě nebyl tak dobrý. Měli jsme týmové spolupráce velmi často, líbilo se mi, že jsem byla v týmech, které pracovaly dobře. Určitě je to lepší, než aby každý pracoval sám a některým věcem třeba špatně rozuměl.

11) Výhody jsou například flexibilita z pohledu místa, možnost porovnání názoru přes online hovory a možnost sdílení různých materiálů a testů. Na druhou stranu ale ne vždy se udělá potřebná a zadaná práce, často se stane, že dojde k technickým problémům.

Příloha č.3 – rozhovor se žákem 4. ročníku ZŠ

- 1) Občas mi pomáhali rodiče, hodně s připojením a domácími úkoly. Bylo pro mě ze začátku hodně těžké se naučit připojování do hodin, ale pak už jsem to zvládal sám. Úkoly jsem dělal s rodiči stejně jako dříve, jen mi něco museli občas dovysvětlit.
- 2) Těžká byla matematika, někdy jsem nechápal látku. Asi je to tím, že ve škole mezi námi paní učitelka procházela a viděla nás, jak pracujeme.
- 3) Paní učitelka nám moc nedávala možnosti spolupráce, zkusila to párkrát na začátku a moc to nefungovalo.
- 4) Určitě to bylo lehčí ve škole, bylo těžké dávat pozor v online hodinách. Spolužáci někdy dělali hlouposti a rušili paní učitelku, to by si asi ve třídě tolik nedovolili. Taky jsem někdy už koukal jinam, bylo to dlouhé.
- 5) Nejčastěji kolem hodiny, více času jsem nepotřeboval. Občas jsem s nějakým úkolem potřeboval poradit, tak to trvalo déle.
- 6) Používali jsme Zoom, kamarádi z okolí ho měli také. Pak jsme měli ještě Skype, kde se dalo lépe psát.
- 7) Úkoly a testy jsme měli na „škole v pyžamu“ (skolavpyzamu.cz). Byly to hezky barevné a přehledné stránky.
- 8) Ano, jednou nám vypadl doma proud. Jinak se často hovory sekaly, to se spíš nepovedlo vyřešit. Ale někdy to šlo dobře, bylo to různé.
- 9) Často jsme známky nedostávali, ale někdy ano. Když se známkovalo, tak jsme dostávali dobré známky. Asi lepší, než kdyby byla normální výuka.
- 10) Nejvíce jsem byl na počítači, někdy na telefonu, to hlavně, když počítač nefungoval dobře. Zkusil jsem i tablet, ale to moc nešlo. Nejlepší byl počítač, má velikou obrazovku.

Příloha č.4 – rozhovor se studentkou 3. ročníku VŠ – ČZU

1) Dostala, a jednalo se o dost častý problém, vzhledem k tomu, že nevlastním UPC ani žádný kabel pro internet. Máme doma slabší připojení, takže spousta situací byla na mé straně. Myslím, že podobný problém mělo hodně lidí.

2) Rozhodně ve škole. Doma neustále něco odvádí pozornost, člověk se nedokáže plně soustředit na online hodiny. Asi tomu nepomáhalo ani to, že jsem sdílela domácí prostor pro vyučování se sourozencem, to pak rozptyluje ještě více.

3) Naprosto žádný, žádný předmět neudržel mou pozornost, nebyl dostatečně zajímavý po internetu a profesori nedokázali zaujmout, proto jsem vlastně ani moc času předmětům věnovat nechtěla. Takže primárně jsem se snažila pochopit to, co nám v hodinách říkali. Po škole jsem dělala spíše jen zadané práce, to mohlo být tak kolem 2 hodin denně.

4) Používali jsme hlavně Teams, Meet a Hangouts. Za mě byl nejlepší MS Teams, kvůli spoustě materiálům a schůzkám na jednom místě. Zpočátku v některých předmětech zkoušeli učitelé Zoom, ale ten se moc neosvědčil.

5) Moodle byl hlavním zdrojem, poté skupinové práce na Google disku. Všechny podmínky k předmětům a informace o dokumentech jsme měli na Moodle, ten je za mě i docela pěkně udělaný.

6) Jak na jaký předmět, někteří učitelé dávají vše na zlatém podnose, někteří ani nedělají přednášky, ze kterých by se materiál dal sehnat. Bohužel komunikace s některými učiteli není moc dobrá, obvykle se někteří ozvali až po několika dnech od mého emailu. Vždy ale byla možnost konzultací, což bylo fajn.

7) Zase jde o předmět, někteří profesori, stejně jako studenti, raději udělali jednodušší zkoušky a tím i hodnocení, protože se jim díky home officu nechtělo. Někteří naopak zase chtěli zkoušku spíše zhoršit, což vedlo k podvodům. Extrémní byly případy, kdy učitelé dali na vyplnění testů jen velmi krátký čas, například 7 minut. To už byly lepší zkoušky ústní, které probíhaly v klidu.

8) Využívala jsem často mobilní telefon, pokud jsem například řešila vaření a jiné věci. Pokud jsem měla na výuku klid, byl nejlepší notebook. Na tom bylo vše dobře vidět a mohla jsem na něm také dobře pracovat. Mobilní telefon se také hodil v ranních hodinách, kdy se člověk pořád tak nějak pohyboval mezi kuchyní, koupelnou a pokojem.

9) Obecně technické předměty, kde bylo třeba dělat i některé pokusy, zkusit si to na vlastní kůži. Za počítačem se nikomu nechce, a raději dá svou pozornost sociálním sítím.

Co se týče humanitních předmětů, jakmile v tom nejste zainteresováni, nedokážete udržet pozornost.

10) Nevyhovovalo, pracovat v týmu po době pandemie bylo dost náročné. Ať už rodinná situace spolužáků, tak internet, zapomnětlivost. Ne každý je spolehlivý, při distanční výuce je to obzvlášť znát. Snaha některých byla opravdu mizivá. Ale chápu, že z pohledu vyučujícího se mohlo zdát, že by spolupráce mohly být úspěšné.

11) Mezi výhody patří flexibilita, žádné dojíždění. Ale nedostatků má více než dost, od technických problémů, přes soustředění během výuky až po následné zkoušky, kde jde o boj mezi profesory a studenty. Mnoho lidí je nuceno podvádět, protože podmínky pro splnění zkoušky jsou přitažené za vlasy.

Příloha č.5 – rozhovor se studentem 3. ročníku VŠ – ČVUT

1) Bylo mnoho situací, schůzka většinou fungovala. Občas se stalo, že na cvičení matematiky přes MS Teams byl velmi rozmazaný obraz a nechtělo se to dát do pořádku. Špatný obraz byl poměrně častým neduhem. Někteří měli špatné připojení, ale často problémy byly způsobeny problémem na straně Teams, přes YouTube šlo vše v pohodě. Někdy se proto přenášel obraz tímto způsobem. Setkal jsem se i s výpadkem během zkoušky. Musel jsem čekat až se chyba opraví na straně Microsoftu.

2) Těžko říct. Asi mám lepší pozornost ve škole. Nedokážu říct, kde se učím lépe. Ve škole kvůli nekvalitním tvrdým židlím jsem ale také nedokázal udržet tolik pozornosti, někdy bylo až příliš chladno v učebně. Nezajímavé přednášky jsem navštěvoval spíše ve škole, doma jsem je moc nezapínal. Cvičení ve škole mi dávala mnoho vědomostí, doma byla v pořádku jen některá cvičení, například programování.

3) Učení jsem moc času nedával, čas jsem věnoval především úkolům. Zejména úkolům na diskrétní matematiku, tam jsem se poměrně snažil, zhruba 2 hodiny denně. Pokud jsme dostali rozsáhlý úkol, strávil jsem nad tím třeba 2 dny čistého času. Zpravidla před zkouškou a zápočty jsem se učil pár hodin.

4) Někteří učitelé využívali Zoom, nejčastěji MS Teams. Občas se využil Google Meet. Já osobně jsem se Zoomem moc neseťkal, pouze vím od některých doktorandů, že jej využívali. Bylo doporučeno, že by hlavním rozhraním měl být MS Teams. V některých předmětech jsme jej využívali také na úkoly, zejména v matematice a projektovém řízení. Někteří se řídili starším stylem a nechali si vše zasílat na email.

5) Používá se kombinace Moodle, tam jsou například všechny matematiky, dále MARAST. To je software vytvořený přímo od FIT. Dále se používal Courses, ten se používal k většině předmětů. Fakulta se snaží přesvědčit odchod od Moodle právě na Courses. Na Courses jsme měli spoustu výpisků a skript.

6) Katedra aplikované matematiky to zvládala perfektně, našel jsem vše, co jsem hledal. Některé předměty to odbývají tím, že všechny informace zavedou do slidů. Skripta se hodí například do 90 slidů a pak si studenti můžou hledat, což není zrovna nejlepší.

7) V prvním covid semestru rozhodně, hlavně u zápočtů. Pro zápočet stačilo udělat minimum. U zkoušek to bylo vážnější. V jednom předmětu pro představu u zápočtu neuspělo 122 lidí, tedy asi 19,6 %, z lidí, kteří dostali zápočet 192 z 622 dostalo známku F. U zkoušek se někdy dalo trochu podvádět, já osobně jsem ale člověk, který u testů nepodvádí. Pokud má někdo více monitorů, je velmi těžké i přes kameru vyzpozorovat, zda se student nedívá

lehce do strany. Kvalita přenosů to někdy velmi komplikuje. Pamatuji incident, kdy velký počet studentů podváděl, pedagogové dali všem N a všichni museli zkoušku opakovat s opravenými podmínkami. Zkoušky se celkově braly vážně i v této době.

8) Rozhodně počítač. Mobil jsem využil jen párkrát, bylo to, když jsem u zápočtů a zkoušek neměl kameru. Obraz byl velmi zpomalený. Využíval jsem hlavně PC, na kterém mám velkou obrazovku.

9) Vyloženě problém byl v předmětu Algoritmy a grafy 1. Hned na začátku semestru jsem věděl, že to nebude dobré. Už při první přednášce jsem byl pozadu. Cvičení byla ještě o dost horší. Myslím, že při prezenční výuce by to bylo určitě lepší. Vyučující zadal úkol a nikdo moc neodpovídal. Znovu se vyučující zeptal a opět nikdo neodpověděl. Snažil se, aby nezněl agresivně. Působilo to jako lehká ignorace, pokud někdo odpověděl špatně. Ne vždy řekl důvod, proč něco funguje právě daným způsobem, spíše jen negoval. Chybně informoval před zápočtovým testem, řekl, že ti, co znají definice, by neměli mít problém. Následně tam byly pouze důkazy. Z hloupých důvodů se studenti nedostali k lepším materiálům, zřejmě aby nepodváděli.

10) Jak kdy a jak kde. Problém je, že spoustu lidí jsem neznal. Nevyhovuje mi spolupracovat s někým, koho neznám. Nevíme, jaký má k výuce například přístup. Já osobně týmové spolupráce moc nemusím, nevyhovuje mi to. Stávalo se mi, že jsem udělal většinu práce a kolegové se příliš nezapojili. U některých projektů jsem nevěděl, jestli ostatní budou něco dělat a kdy. Nedostal jsem odpověď. Největší problém je tedy dělení práce.

11) K této otázce mám hodně co říct. Jednou z výhod bylo dojíždění, nemusel jsem jezdit do školy, čímž jsem měl poměrně hodně času. Mohl jsem tak více pracovat na semestrálních pracích, což jsem ocenil. Vnímám také jako výhodu volnější režim, lépe si rozvrhnout čas. Zejména díky záznamům z proběhlého vyučování. Záleží hodně na schopnosti vyučujícího, ten může v některých předmětech vyučovat velmi kvalitně i na dálku. Někdy byla cvičení nudná, vyučující se zeptal, co je nového a jestli mají něco, na co se chtějí zeptat. U některých předmětů to je holt složitější, výuka na dálku je těžká zorganizovat. Při osobním setkání může člověk přispět jiným způsobem. Sociální kontakt se udržuje po celou dobu, nelze si vypnout kameru a schovat se. Snadno se odvrátí pozornost na něco jiného, co se zrovna děje doma. Někdy jsem sklouzl ke sledování něčeho pro mě více zajímavého. Velký problém vidím ze strany pedagogů, kteří při mluvení nevidí zpětnou vazbu. Nevidí obličej ani reakce na danou problematiku, kterou se snaží studentům přiblížit. Studenti často nechtějí pouštět

kameru z hlediska soukromí, přeci jen jsou většinou ve svém pokoji a poskytují všem své soukromé informace o bydlení nebo finanční situaci.

Příloha č.6 – rozhovor se studentem 3. ročníku VŠ – ČZU

1) Výpadky, sekání a zhoršená kvalita patří k online konferencím, ale nikdy to netrvalo moc dlouho. Co bylo o dost horší, bylo použití nevhodných programů ze strany vyučujících nebo školních správců. Někdy se stalo, že se kvůli omezené licenci na přednášku mohla připojit pouze polovina studentů a takové přednášky potom pochopitelně moc nefungovaly, když se při nich musely řešit technické potíže a ani potom je polovina studentů nikdy neviděla, pokud je někdo z úspěšné poloviny nesdílel. Školní správa zase naopak zhoršila podmínky ověřování u programů, které fungovali, jako MS Teams, který se kvůli „nutnosti ověření identity“ mnohdy zastavil uprostřed přednášky, dokud student nevyplnil ověřovací dotazník a nezískal potvrzující SMS nebo potvrzení do ověřovací aplikace, což bylo podle mě naprosto zbytečné a kvůli špatnému fungování ověřování, často zabralo desítky minut přednášky. Aplikace MS Teams měla i jiné problémy, takže jsem nakonec musel aplikaci odinstalovat a využívat prohlížečovou verzi, která na rozdíl od většiny alternativ ve většině prohlížečů ani nefunguje, takže to vedlo k dalším nepříjemnostem, spojených s nutností používat jiný prohlížeč, pouze pro tuto webovou aplikaci.

2) Pravděpodobně ve škole, ale pokud je přednáška nebo cvičení předem nahrané, je snadnější se soustředit doma, kde si je student může pustit v dobu, kdy je schopen se na ně plně soustředit. Často mi totiž kolidovaly hovory s bratrem, který měl v tu dobu také online výuku. Proto bylo lepší si vše pustit ve chvíli, kdy jsem se dokázal věnovat pouze těmto věcem.

3) Nedokážu určit, měnilo se to v závislosti na tom, zda bylo zkouškové období, zápočty a normální výuka. Asi to bylo dost podobné, jako během klasické výuky.

4) MS Teams, Zoom, Google Meet, Google Hangouts. Nejlepší variantou bylo komplexní používání MS Teams, bohužel zpočátku spousta učitelů používala Google Meet či Zoom. To pak nastal poměrně chaos, kdy člověk musel po mailech, moodlu nebo jinde hledat odkazy na schůzky.

5) Moodle, MS Teams, cloudová úložiště a různé „výtvarné nástroje“ některých předmětů. Vesměs pro většinu předmětů byla tato forma materiálů poměrně přehledná, neměl jsem problém najít cokoli, co jsem potřeboval. Hlavně v pozdější fázi distanční výuky, zpočátku samozřejmě ne každý věděl, jak s online prostředím zacházet.

6) Počátkem distanční výuky (koncem druhého semestru) nebyly z některých předmětů materiály skoro žádné, v dalších semestrech jich většinou dostatek byl. Ideální je moodle, kde jsou materiály obsaženy i za normálních okolností. Na ten je asi zvyklá většina studentů.

7) U některých předmětů je klasifikace mírnější, ale u některých je zase naopak horší a někdy je horší nejen klasifikace, ale také podmínky (méně času, nemožnost vracení se k předchozím otázkám). V matematice jsem se setkal s tím, že po nás chtěli záběr z kamery, který musel pokrýt jak ruce, tak obličej studenta. Tyto situace pak člověka více stresují a bojí se, aby se nestal technický výpadek. Kromě matematik, psychologie a ekonomických předmětů se dá říct, že hodnocení bylo mírnější. Někde bych ale řekl, že to bylo snad i náročnější a přísnější. Moodle testy jsou hodnoceny přísněji, odpověď musí být v přesném znění, jinak se počítá jako chybná, což pak musí učitel individuálně řešit, pokud se tedy student sám ozve v případě, že mu chybí pár bodů.

8) Nejvíce mi vyhovoval notebook, později pak školní počítače, když začala výuka hybridní. Ty jsem využíval v SIC budově. Na většinu předmětů byl lepší notebook, kde člověk mohl lépe dělat praktické části výuky oproti telefonu, kde se člověk stal pouze divákem. Pro cvičení byl jedinou variantou pro mě notebook, na kterém jsem mohl pohodlně pracovat.

9) Pravděpodobně matematika, která se bez prezenční komunikace s vyučujícím během cvičení hůře chápe a v režimu online je pro vyučující těchto předmětů komunikace obtížnější. Je dobré upravit rychlost svého přednesu tak, aby studenti stíhali sami počítat na svém zařízení.

10) Spolupráce v týmech byla z domova většinou lepší, než jsem čekal. Ovšem přestala fungovat se začátkem hybridní výuky, kdy část lidí byla doma a část na území univerzity, čímž byly možnosti spolupráce mezi těmito dvěma skupinami studentů v daném týmu velmi omezeny a taková spolupráce většinou nefungovala. Během distanční výuky se mi ale spolupracovalo dobře, sice jsem své spolužáky neznal, ale ani mi to ve výsledku nevadilo. Pro většinu předmětů jsem tuto možnost ocenil.

11) U přednášek a některých cvičení je možnost práce na vlastním zařízení a z domova často přínosem, ale u některých předmětů by to mělo být pouze nouzové řešení. Je trochu nešikovné, že často nastávají technické problémy. Taky bylo nevyhovující to, když někteří učitelé používali jeden typ programů a jiní zase odlišný. Ideální prostor pro online vzdělávání je dle mého názoru v Microsoft Teams, ale neustálé přihlašování pomocí SMS je otravné. V dnešní době je nejdůležitější správné sestavení rozvrhu, protože pokud má mít v jeden den student výuku jak prezenční, tak online, nastává případ, kdy ve výsledku nemůže pořádně dělat ani jeden druh. Za velkou výhodou považuji časovou úlevu díky dojíždění do školy, které jsem během distanční výuky nemusel řešit.